

ի պատարագին ջուր ընդ գինւոյն խառնիցէ
 Եկեղեցի, նշանակեալ զմիութիւնն ժողո-
 վրդեան ընդ Քրիստոսի. եւ մեք հաւատամք եւ
 խոնարհութեամբ ընդունիմք ի վառս Աստու-
 ծոյ: Այլ առ մեզ այն իսկ են խտիրք ի միջի,
 զի յետ բանալոյն կողին Քրիստոսի զարիւնն
 առնումք յարբունն եւ զջուրն ի լուացումն.
 եւ այսպէս վարիմք ջրովն ի պատարագի.
 գրեալ է եւ ի գիրս մեր, եթէ Քրիստոս ի վեր-
 նատան զանապական գինի արբ. եւ աւետա-
 րանիչք չյիշեն ինչ զխառնմանէ ջրոյ: Այլ եւ
 ընթեռնումք ի նոսին, եթէ յորժամ Ս. Գրի-
 զոր եւ Թագաւորն մեր Տրդատ եկին այգը ի
 Հոռովմ առ քահանայապետն Սեղբեստրոս եւ
 առ կայսրն Կոստանդիանոս, ուսան ի Ս. Սեղ-
 բեստրոսէ, եթէ զիա՞րդ կամ որո՞վ օրինակաւ
 պարտ եւ պատշաճ իցէ ըստ առաքելական ա-
 ւանդութեանցն զխորհուրդսն պաշտել. եւ
 բերին ընդ իւրեանս գիրս զխորհրդոցս, յորս
 ընթեռնումք զանապական գինւոյն:

Միւս եւս խնդիրք են զերիցս սրբասացու-
 թենէ: Ասեմք սուրբ եւ անմահ որ խաչեցար,
 այլ կարգամք եւ նդովս այնոցիկ որ ասենն
 Ամենասուրբ Երրորդութիւն որ խաչեցար.
 այս ինքն զերիս անձինս միոյ էութեանն ի խաչ
 հանեն: Այլ քաւ ի մէնջ խորհուրդ այգալիսի.
 զի մեք ոչ Հօրն եւ ոչ սրբոյ Հոգւոյն, այլ
 միայնում Որդւոյ մարգացելոյ զնոյն երգեմք՝
 որ խաչեցար: Նմին իրի իսկ նգովեմք զԱբան-
 դիոս^(Ը) եւ զՊետրոս Անտիոքացի զամբարիշտ
 հերետիկոսեայսն. եւ յայս միտս իսկ յաւե-